Trenne aldeles nya

Kjärleks-

Wisor,

Den Första:

Unga Flicka i din Wår, &c.

Sjunges som: Solen glimmar blank och trind, wattnet &c.

Den Andra:

Forntiden hade et nyttigt skick, &c.

Denna Wisan sjunges under sin bekanta och behageliga Melodie.

Den Tredje:

Bondeståndets afskedssång, wid Riksdagen uti Gefle 1792.

Gud ske lof! at wi få wända,

Sjunges som: Far och Farfar börjar dansen, &c.

Gefle, tryckt hos E. P. Sundqwist 1802.

GS1741

Fader Talman! tack och heder
Skal Ni ha för alla dar,
Alla af oß älska Eder,
Ja ni allas kärlek har.
Fader Talman Er wi wörda
Och wi önske Er med frögd:
Må Ni Himlens godhet skörda
Lefwe Sält och dö förnögd.

Ståndets Hederwärde Bröder
Eder alla önskas wäl.
Enigheten glädje föder.
Wi war ett til lif och Själ,
Ingen dödlig skal oß draga,
Från de tankar, som wi fått.
Gud ge styrka åt de swaga
Gud ge oß och alla godt.

Kära Bröder! tänk hwad längtan
Wåra Gummor lära ha
Gud ske lof! at deras trängtan
Ändtlig snart skal ända ta.
Deras skål til slut wi dricka
Wåra Barns i alla led.
Den wet sig ej wackert skicka
Som nu intet dricker med.

Exemplaret kostar 1 ß.

Den Andra:

Forntiden hade et nyttigt skick,
Hwad wi nu lära af dygd berödde:
Wenskar wår Talman Er lycka
Ty wi ha wi dag, välbecatet och ed,
Wen ingen lifet berömt — det är sed!
O hwilken lycka, om de gick
Efter fornlidens goda sick.

Ej at förgätenhet det goda sick,
Skärs och ens lugn af dygd berödde:
Återstår blef warmt wid deras strid,
Ädelt och sprödsamhet eenlade ungan;
Wår allsamble är brillant, men fall,
Ellom på inbrytman mångfenets fall,
Dåtre det wore, om det gick
Efter fornlidens goda sick.

Wå-

Wå-fen, go Herrar! på fornlidens sick
Wisdet log ej en så hjärtlig wänlighet:
Wi war ett til lif och själ
Ty in Wermodars Bröllops-stämning.
Nu wisser mödet som hjul af omsting;
Allsammal leb är en dmfelig ring.
Skillen förändring, om det gick
Efter fornlidens goda sick.

Unga Flicka i din Wår
Bind dig Myrtenkransen
Dansa, medan du det får:
Snart är du ur dansen.

Innan morgonen sin kos
Smyga sig behagen:
Då en annan yngre ros
Tränger dig ur dagen.

Spegla dig, så länge än
Spegeln dig berömmer;
Denna oförstälda wän
Nog en dag du glömmer.

Medan du ikring dig ser
Ynglingar i låga
Flicka! sjung wid ditt Claver,
Skämta wid din båga.

Snart

Hela punds pojkar, röda och runda,
Hon utan hälsa, och han utan märg,
Ocklå blir arfwingen krympling och dwärg —
Wäl efterwerlden, om det gick
Efter forntidens goda skick.

Äntligen war det ock forntidens skick,
Döttrarne maten laga fingo;
Långt från Parnaß och Pegeniqve,
Söndagen blott på gatan gingo.
Nu ha de känslor, belåsenhet, wett,
Kunna ej sätta en kyckling på spett —
Stackare flickorna, om det gick
Efter forntidens goda skick.

Den Tredje:

Bonde-Ståndets Afskeds-Sång.

Gud ske lof! at wi få wända
Hwar och en nu hem igen.
Lycklig början lycklig ända
Sjunger hwarie redlig wänn.
Gud beware Landets Fader!
Och wårt Hela Kunga-Hus,
Då är hwarie Bonde glader
Och far nögd til hem och hus.

Fader

Snart en Herre återfår
Af den fall, der smilar,
Barnet ärtrer, waggan går
Och Claveret hwilar.

Blomman utaf lefnaden
Fär dig då wårdera.
Wina femton år igen.
Fär du aldrig mera.

Den